

S tretjim razlogom pritožnik nazadnje uveljavlja, da Sodišče prve stopnje ni upoštevalo dolžnosti obrazložitve sodb in načel prepovedi diskriminacije in spoštovanja pravic obrambe ter da je izkrivilo dokaze, ki so mu bili predloženi v presojo. Ta razlog sestavljajo trije deli.

V prvem delu tretjega razloga pritožnik navaja, da Sodišče prve stopnje ni upoštevalo niti načela prepovedi diskriminacije in dolžnosti obrazložitve niti pravil o dokazovanju, s tem da je menilo, da zaradi okoliščine, da je nekaj kandidatov natečaja poznalo dokument, na katerem je temeljil pisni preskus, ni prišlo do kršitve načela prepovedi diskriminacije, in s tem da od nasprotna stranke ni zahtevalo, naj predloži konkretne dokaze, da ni šlo za diskriminacijo, povezano s to okoliščino.

V drugem delu tega razloga pritožnik uveljavlja kršitev načela prepovedi diskriminacije in izkrivljanja dokazov, ki so bili v presojo predloženi Sodišču prve stopnje, v delu, v katerem je slednje menilo, da je bila sestava natečajne komisije zadosti stalna, da bi zagotovila primerjavo in objektivno ocenjevanje kandidatov, čeprav iz vloge v spisu nasprotno izhaja, da ni bilo zadostne stalnosti v sestavi te natečajne komisije in da nasprotna stranka Sodišču prve stopnje ni posredovala številnih pomembnih podatkov glede dejanskega stanja.

Nazadnje, v tretjem delu tega razloga pritožnik uveljavlja novo kršitev načela prepovedi diskriminacije in pravil o dokazovanju ter kršitev pravic obrambe, kar je povezano z ugotovitvami Sodišča prve stopnje glede nepristranskosti članov natečajne komisije.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 2. junija 2008 vložilo Landesgericht Ried im Innkreis (Avstrija) – Kazenski postopek zoper Rolanda Langerja

(Zadeva C-235/08)

(2008/C 223/35)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Landesgericht Ried im Innkreis.

Stranka v kazenskem postopku v glavni stvari

Roland Langer.

Vprašanja za predhodno odločanje

- 1) Ali je treba člen 43 ES (Pogodba o ustanovitvi Evropske skupnosti v različici z 2. oktobra 1997, zadnjič spremenjena zaradi pristopa Republike Bolgarije in Romunije 25. aprila 2005, UL L 157, str. 11) razlagati tako, da nasprotuje predpisu, ki opravljanje dejavnosti iger na srečo v igralnicah dovoljuje izključno družbam, ki imajo obliko delniške družbe s sedežem v tej državi članici, in torej predpisuje ustanovitev ali pridobitev kapitalske družbe v tej državi članici?
- 2) Ali je treba člena 43 ES in 49 ES razlagati tako, da nasprotujeta državnemu monopolu nad določenimi igrami na srečo, kot so na primer igre na srečo v igralnicah, kadar v zadevni državi članici ni koherentne in sistematične politike omejevanja iger na srečo, ker prireditelji, ki imajo državno koncesijo, spodbujajo k udeležbi v igrah na srečo – kot so državne športne stave in loterije – in v ta namen oglašujejo (televizija, časopisi, revije), pri čemer reklama navaja, da bo tik pred žrebanjem lota za stavni listek na voljo gotovinska odkupnina („TOI TOI TOI – Verjemi v srečo“)?
- 3) Ali je treba člena 43 ES in 49 ES razlagati tako, da nasprotujeta predpisu, v skladu s katerim so vse v nacionalnem pravu o igrah na srečo predvidene koncesije za igre na srečo in za igralnice podeljene za obdobje 15 let na podlagi ureditve, ki iz razpisa izključuje konkurente Skupnostnega prostora (ki ne pripadajo tej državi članici)?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 4. junija 2008 – Swiss Re Germany Holding GmbH proti Finanzamt München für Körperschaften

(Zadeva C-242/08)

(2008/C 223/36)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Swiss Re Germany Holding GmbH.

Tožena stranka: Finanzamt München für Körperschaften.

Vprašanja za predhodno odločanje

1) Ali je treba člen 9(2)(e), peta alineja, in člen 13B(a) in (d), drugi in tretji pododstavek, Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih ⁽¹⁾ razlagati tako, da je treba, kjer je za plačilo prodajne cene, ki jo mora določiti pridobitelj, izvršen prenos pogodbe o življenjskem pozavarovanju, na podlagi katere pridobitelj pogodbe, ki prevzame neobdavčeno dejavnost pozavarovanja, ki jo je do sedaj opravljal zavarovalec, s soglasjem zavarovanca, in od sedaj naprej namesto dosedanjega zavarovalca opravlja neobdavčeno dejavnost pozavarovanja, obravnavati

a) kot zavarovalno ali bančno transakcijo v smislu petega alineje člena 9(2)(e) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih ali

b) kot pozavarovalno transakcijo v skladu s členom 13B(a) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih ali

c) kot transakcijo, ki je v bistvu sestavljena iz neobdavčenega prevzema obveznosti po eni strani in neobdavčene transakcije dolgov na podlagi člena 13B(d), drugi in tretji pododstavek?

2) Ali je odgovor na prvo vprašanje drugačen, če ne plača za prenos pridobitelj, temveč dosedanji zavarovalec?

3) Če so odgovori na prvo vprašanje pod točkami a), b) in c) nikalni: Ali je treba člen 13B(c) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih razlagati tako, da

— pomeni odplačen prenos pogodb o življenjskem pozavarovanju dobavo in

— se pri uporabi člena 13B(c) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih ne sme razlikovati glede na to, ali je kraj opravljanja neobdavčenih dejavnosti država članica dobave ali druga država članica?

⁽¹⁾ UL L 145, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Köln (Nemčija) 9. junija 2008 – Gaz de France – Berliner Investissement SA proti Bundeszentralamt für Steuern

(Zadeva C-247/08)

(2008/C 223/37)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Finanzgericht Köln

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Gaz de France – Berliner Investissement SA

Tožena stranka: Bundeszentralamt für Steuern

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 2(a) v povezavi s prilogo (f) Direktive Sveta 90/435/EGS z dne 23. julija 1990 o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic ⁽¹⁾ razlagati tako, da je tudi francosko družbo v pravni obliki „société par actions simplifiée“ že v letih pred letom 2005 možno obravnavati kot „Gesellschaft eines Mitgliedstaats“ v smislu te direktive in jo je tako treba glede dobička, ki ji ga je razdelila ena od njenih nemških hčerinskih družb v letu 1999, v skladu s členom 5(1) Direktive 90/435/EGS oprostiti odtegnitve davka pri viru?

2. Če je odgovor na vprašanje 1 nikalen:

Ali člen 2(a) v povezavi s prilogo (f) Direktive Sveta 90/435/EGS z dne 23. julija 1990 o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic krši člen 43 ES in člen 48 ES ali 56(1) ES in člen 58(1)(a) in (3) ES v delu, v katerem v povezavi s členom 5(1) Direktive 90/435/EGS sicer pri razdelitvi dobička nemške hčerinske družbe določa oprostitve odtegnitve davka pri viru za francosko matično družbo v pravni obliki société anonyme, société en commandite par actions ali société à responsabilité limitée, vendar pa ne za francosko matično družbo v pravni obliki société par actions simplifiée?

⁽¹⁾ UL L 225, str. 6.